

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/117/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719204411
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5719204411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 RCS Paris, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, v zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 06 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX P., o zaplatenie 2 023,62 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 003,62 eur spolu s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 30% ročne zo sumy 1 629 eur odo dňa 17.11.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 003,62 eur odo dňa 17.11.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 98%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.10.2019 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 023,62 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

2. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, ktorá zanikla v dôsledku cezhraničného zlúčenia s obchodnou spoločnosťou žalobcu dňa 30.06.2016. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ na jednej strane uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej dňa 10.12.2015 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere o vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytnutí platobných služieb (ďalej len „revolvingový úver“). Obsahom revolvingového úveru bol záväzok poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Právny predchodca žalobcu poskytol prvé čerpanie úveru žalovanej tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanému vydal kreditnú kartu na jeho meno a poskytol mu dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Žalovaná bola oprávnená čerpať revolvingový úver formou platby pomocou kreditnej karty, výberom hotovosti za pomoci karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom. Žalovaná tak po dobu trvania úverového vzťahu

vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1 632,50 eur, z toho 3,50 eur predstavujú poplatky, ktoré právny predchodca žalobcu žalovanej účtoval v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a z poskytnutého úveru uhradila žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu len sumu vo výške 3,50 eur, čo preukazuje výpis z úverového účtu žalovanej. Podľa bodu 7.1 zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere v takomto prípade mal veriteľ, teda právny predchodca žalobcu právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej, žalobca vyhlásil dňa 16.11.2016 mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Dlh žalovanej predstavuje dlžnú úverovú istinu vo výške 1 629,- eur, dlžné úroky vo výške 305,42 eur, dlžné poistené vo výške 69,20 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 20,- eur. Žalobca si tiež uplatnil úrok vo výške 30% ročne zo sumy 1 629,- eur od 17.11.2016 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo 5% ročne zo sumy 2 003,62 eur od 17.11.2016 do zaplatenia.

3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 5Csp/117/2019 - 44 zo dňa 27.11.2019, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa však žalovanej nepodarilo doručiť. Súd tak uznesením č. k. 5Csp/117/2019 - 51 zo dňa 20.12.2019 platobný rozkaz, v zmysle ust. § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako CSP) zrušil v plnom rozsahu.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 04.03.2020, ktorého sa žiadna zo strán sporu nezúčastnila. Žalobca a právny zástupca žalobcu svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.01.2020. Žalovaná bola predvolaná z adresy trvalého bydliska, odkiaľ sa predmetná zásielka súdu vrátila s tým, že adresát je neznámy. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a pripojenými listinnými dokladmi, a to Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.12.2015, výpisom z úverového účtu žalovanej, potvrdením o odfinancovaní finančných prostriedkov a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 10.12.2015 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie platobnej karty a Rámcovú zmluvu o vydaní poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 5 000,- eur s mesačnou splátkou vo výške min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, so splatnosťou 1. mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie Revolvingového úveru, pričom prvé čerpanie bolo dohodnuté na sumu vo výške 1 629,- eur. Výška úrokovej sadzby bola zmluvne dohodnutá vo výške 30% ročne, RPMN vo výške 34,49%, priemerná hodnota RPMN vo výške 23,52% s odplatom vo výške 30%. Rovnako bol zmluvne dohodnutý poplatok za poistenie vo výške 4,99%. Žalovaná dňa 07.01.2016 vyčerpala sumu vo výške 1 629,- eur, čo vyplýva z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru k 16.11.2016 z dôvodu, že žalovaná nesplácala úver riadne a včas, a požadoval zaplatenie sumy vo výške 2 023,62 eur, zloženej z dlžnej istiny vo výške 1 629,- eur, z úrokov a z poistenia vo výške 374,62 eur a nákladov na uplatnenie pohľadávky vo výške 20,- eur. Zároveň bola žalovaná oboznámená s možnosťou vymáhania predmetnej pohľadávky súdnou cestou, v prípade, že dlžná čiastka nebude zaplatená v lehote 14 dní od doručenia oznámenia.

5. Podľa bodu 7.1 zmluvy o revolvingovom úvere, v prípade ak klient nespláca revolvingový úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

6. Podľa bodu 7.2 zmluvy o revolvingovom úvere, Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho o dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121

ods.3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

7. Podľa bodu 7.4 zmluvy o revolvingovom úvere, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

8. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení je zmluva o úvere považovaná za tzv. absolútny obchod, avšak je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalovaná vystupovala pri uzatváraní zmluvy v pozícii spotrebiteľa a žalobca v pozícii dodávateľa/veriteľa. V zmysle uvedeného mal súd za to, že je potrebné na vzťahy vzniknuté medzi žalobcom a žalovanou použiť primárne špeciálny predpis, a to Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ak tento špeciálny zákon určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, a to na základe Občianskeho zákonníka nielen ako doplnková právna úprava, ale aj ako korektív pre prípadne ďalšie použitie noriem práva obchodného, tzn. že Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch.

13. Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom/veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom došlo dňa 10.12.2015 k platnému uzavretiu Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní platobnej karty a Rámcovú zmluvu o vydaní poskytovaní platobných služieb na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej revolvingový úver s výškou úverového rámca vo výške 5 000,- eur, z ktorého žalovaná vyčerpala sumu vo výške 1 629,- eur. Splácanie bolo v zmluve dohodnuté tak, že výška splátky sa pohybovala v závislosti od vyčerpanej sumy a to min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur. Výška úrokovej sadzby bola zmluvne dohodnutá vo výške 30% ročne, RPMN vo výške 34,49%, priemerná hodnota RPMN vo výške 23,52%. Žalovaná svoju povinnosť splácať úver riadne a včas neplnila, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.11.2016, v dôsledku čoho sa stal splatným celý

dlh. Oznámenie o mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru bolo doručené žalovanej dňa 08.12.2016. Žalobou si žalobca uplatnil pohľadávku v celkovej výške 2 023,62 eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 1 629,- eur, z úrokov a z poistenia vo výške 374,62 eur a nákladov na uplatnenie pohľadávky vo výške 20,- eur. Z podkladov predložených žalobcom mal súd preukázané, že žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a z poskytnutého úveru uhradila právnomu predchodcovi žalobcu len sumu vo výške 3,50 eur, čo preukazuje výpis z úverového účtu žalovanej. Súd mal na základe vykonaného dokazovania a v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami za preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2 003,62 eur, predstavujúcej istinu vo výške 1 629,- eur, dlžné úroky a dlžné poistenie vo výške 374,62 eur. S poukazom na uvedené, súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko žalobu žalobcu v tejto časti považoval za právne opodstatnenú a dôvodnú, a preto žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 2 003,62 s príslušenstvom, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

14. Vo zvyšnej časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorých zaplatenia sa žalobca domáhal vo výške 20,- eur sú žalobu zamietol. Tieto náklady vo výške 20,- eur, súd žalobcovi nepriznal, nakoľko ich považoval za nedôvodne uplatňované. Žalobca náklady nijakým spôsobom nešpecifikoval ani nepreukázal z čoho pozostávajú, v čom a čím mu náklady v takomto rozsahu vznikli, preto súd žalobcu v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur zamietol, tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu vzniku omeškania odporcu so zaplatením žalovanej sumy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Súd spolu s nárokom na zaplatenie sumy vo výške 2003,62 eur, priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 30% ročne zo sumy vo výške 1.629,- € od 17.11.2016, nakoľko úrok bol zmluvnými stranami dohodnutý a preukázaný. Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej, t.j. odo dňa 17.11.2016. Nahliadnutím do prehľadu základných úrokových sadzieb Európskej centrálnej banky súd zistil, že ku dňu 17.11.2016 bola platná úroková sadzba vo výške 0,00 %, ktorej zvýšenie o 5 percentuálnych bodov v zmysle vyššie citovaného ustanovenia predstavuje úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Súd v zmysle citovaného ust. § 255 ods. 2 CSP vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán vo veci. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy vo výške 2 023,62 eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100 %. Úspech žalobcu predstavuje tá časť, v ktorej súd žalobe žalobcu vyhovel, t.j. v časti zaplatenia sumy vo výške 2 003,62 eur, čo v percentuálnom vyjadrení, po zaokrúhlení, predstavuje 99 %. Úspech žalovanej predstavuje tá časť žalobného návrhu, v ktorom súd žalobu žalobcu zamietol, t.j. v časti, v ktorej sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy vo výške 20,- eur, čo v percentuálnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 1 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 98 % (99 % - 1 %). Vzhľadom na to, že žalobca mal vo veci čiastočný 98 % úspech, priznal mu súd v tomto rozsahu náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.